

coanegra

Núm. 48 - Març 88

Preu: 100 Ptes.

PREMSA
CORONA

PERRUQUERIA SASTRÈ

Direcció: Gabriel i Miquel Sastre

- * PERRUQUES, POSTISSOS, BISONYES
- * TRACTAMENTS CAPIL·LARS
- * CONSULTA GRATUITA
- * A més, talls moderns, tinte...

VENIU I EN PARLAREM

Estam al seu servei al Carrer Bisbe Perelló, 4

Sa Perxa

gran assortit de carns fredes
(fiambres)

Tel. 62 11 17

TALLERS T & B

-Reparació d'automobils en general
especialitat en SIMCA i CHRYSLER
servei de grua
Venda de Vespes i Vespinos

Plaça Jaume III
Tels. 62 04 74 - 62 01 52 - 62 06 70

passatemps
articles per a esports

futbol, bàsquet,
tenis, pesca...

Marqués de Fuensanta, 35
07320 SANTA MARIA (Mallorca)

distribuidora

ARTINET

- Articles de neteja
- Productes per a piscines

Plaça Can Orell, 12 - Tel. 62 07 18

Serveis
J.G. Oliver

FONTANERIA - CALEFACCIÓ
PISCINES - ESTUFES

C/. Bernat de Sta. Eugènia, 86
Tel. 62 12 64 - Particular 62 13 36

Viver HORTUS

La major exposició de Mallorca
de plantes ornamentals

Cami de Coanegra s/n. - Tel. 62 02 71

Carrétera d'Alaró - Km. 1 - prop de Can Franco

coanegra

PUBLICACIÓ
DE L'O.C.B.
DE SANTA MARIA
DEL CAMÍ

DEPÓSIT LEGAL
P.M. 381-1981

EDITA

Obra Cultural Balear
De Santa Maria del Camí

EQUIP DE REDACCIÓ

Bernat Calafat
Pere Josep Calafat
Magdalena Canyelles
Ramon Canyelles
Mateu Morro
Joan Serra
Mateu Vich

COL·LABOREN

Maria Amengual
Andreu Bestard
Rafel Estarells
Xisco Grimalt
Maria del Camí Vich

FOTOGRAFIES

Rafel Piza

PORTADA

Rafel Piza

REDACCIÓ, ADMINISTRACIÓ I PUBLICITAT

Joan Alcover, 11
07320 Santa Maria del Camí

IMPRESA A

Informacions Llevant S.A.
Passeig Ferrocarri, 1
Tel. 55 03 28, Manacor

Els articles firmats en aquesta revista sols expressen l'opinió dels seus autors.

EDITORIAL

L'AJUNTAMENT I LA DEMOCRÀCIA

La democràcia no és sols fer unes eleccions cada quatre anys, és qualque cosa més. La democràcia és respectar l'opinió dels altres encara que siguin més pocs, informar, dialogar, fer que la llei i les actuacions públiques no discriminin a cap ciutadà, no fer parts i quarts, raonar i no imposar. Desgraciadament, pareix que hi ha càrrecs públics que passades les eleccions entenen que poden fer el que volen, sense passar comptes amb ningú i sense tenir en compte altres opinions més que les seves. Hi ha senyors que es comporten com si es trobassin en ple franquisme, i quan no tenen raons ni arguments per defensar les seves postures acudeixen a l'abús de poder i a allò de: «les coses s'han de fer així perquè nosaltres volem que es facin així».

No importa anar molt alluny, tanim exemples d'actuacions d'aquest caràcter en el nostre propi ajuntament. Qualque cosa està fallant quan la majoria municipal vota en contra d'un recurs a la concessió de les obres d'instal·lació dels comptadors d'aigua, feta de manera il·legal tal i com deixa de manifest en un informe escrit el secretari de l'ajuntament. Els regidors d'AP, quan el tema arriba davant el jutge no podran al·legar ignorància, ja que votaren allò que sabien que no era legal: concedir un contracte sense un preu cert. ¿Per què l'interès en concedir aquesta obra a uns determinats constructors, ignorant l'avís d'il·legalitat que els fa el secretari? ¿És que l'orgull de determinats regidors no els deixa admetre que l'oposició pot tenir raó?

Però això, que ja és ben greu, no ho és tot. Resulta que aquest informe del secretari va ésser amagat pel Sr. Batle a la Comissió Informativa, just llegint els documents que li interessava per tal d'oposar-se al recurs de reposició. De fet en el Plenari li hagueren d'insistir tres vegades perquè accedís a llegir el compromès (per a la majoria municipal) informe. Fins i tot va intentar enganyar l'oposició dient que el secretari «l'hi havia manifestat el seu parer, que li havia dit, que li havia xerrat...» com si no existís cap document escrit, com existia, on es deia ben clar i llampant que l'actuació municipal era clarament il·legal.

Ara el batle ha denegat la celebració d'un ple extraordinari demanat per tots els altres grups amb l'objectiu de revisar temes importants: les obres d'instal·lació de tuberies d'aigua potable a bastants de carrers de Santa Maria i la construcció de les voreres dels Hostals. No volem entrar en els motius que poden haver motivat el PSM, PSOE i CDS ha presentar aquesta petició, el que ens pareix d'una total manca de correcció és la denegació de què aquests temes es discuteixin públicament. ¿És que hi ha res a amagar? ¿És que el batle té por que es posin de manifest actuacions irregulars?

Els ciutadans d'aquest poble tenim dret a què les nostres autoritats tinguin un altre comportament, una actitud més adequada amb les circumstàncies democràtiques que estam vivint, a què no hi hagi res amagat, que les coses de l'ajuntament siguin transparents i públiques. D'altra manera sempre es podrà pensar que s'estan protegint interessos creats en lloc de protegir els interessos col·lectius. No es tracta de vèncer es tracta de convèncer, i per convèncer fa falta tenir raó, no basta tenir majoria.

ATRACAMENT A SA NOSTRA

El passat dia 7 de març l'Oficina de La Caixa d'Estalvis Balears «Sa Nostra» del poble va patir un atracament a mà armada.

L'endemà de l'atractament ens dirigirem a «Sa Nostra» per demanar a En Tomàs el que havia succeït. Quan arribàrem En Tomàs estava fent unes gestions amb un llient, i com que també s'hi trobava En Joan Marquès -un jovenet ja conegut de tots, perquè sol substituir a En Tomàs o En Jaume quan disfruten de vacances o permisos, i aquesta vegada suplia a En Jaume per haver tengut un nou fillet- li demanàrem que ens relatàs l'esdeveniment, i amb cara somrient ens diu: «Mira, jo no vos puc contar gaire cosa, perquè me digueren: Ajeu-te a terra! i jo em vaig ajeure assequinets -monstrant-me el seu lloc de feina- i no me vaig moure gens, així que sentir vaig sentir però no vaig veure res».

Després En Tomàs ja no està tan ocupat i ja ens ho pot contar: «Devien ser les onze i mitja, més o manco, quan entraren tres individus joves, dos amb sa cara tapada amb qualque cosa com a un passamuntanyes i un altra tapat a l'estil «bandido» amb un mocador. Ens digueren que es tractava d'un assalt, que no es tractava de res de riure i amenaçant-nos amb una pistola em demanaren els doblers, dos d'ells portaven pistoles i un tercer una escopeta de cartuxos de canons retallats».

Li demanam llavors si s'endugueren molt: «Unes 850.000 pessetes. Al moment de l'atractament a més dels empleats de l'Oficina: En Tomàs i En Joan, també s'hi trobaven, Na Maria de «sa bodega» amb la seva mare, un senyor extern, En Canals i Na Clarisa Rial, la qual comentava a la seva mare «Ho veia davant mi i em pareixia una pel·lícula». Emperò dins el que cap a un fet d'aquestes característiques acabà bé, apart del botí s'emportaren una cartera que pràcticament domés contenia documents, i no va succeir cap desgràcia. Un fet que sens dubte no hauria de tornar succeir.

MAC

LES JOIES DE CAS METGE REI, A SUBHASTA

Està previst que entre Dijous Sant i Pasqua estiguin exposats tots els lots de joies de l'herència de Dona Margalida Calafat amb els preus de sortida a subhasta, per a què tothom que vulgui les pugui anar a observar amb deteniment i conèixer-les abans del dia que siguin subhastades. L'exposició serà a la sala de la Caixa, al carrer Llarg, i servirà per a donar a conèixer el material que sortirà a subhasta, a la vegada que per crear interès i expectació entre el poble de Santa Maria. La intenció de la Comissió per a la Residència de Ca's Metge Rei és interessar i fer participar com més gent millor; i la subhasta, que tindrà lloc dia 16 d'abril (probablement davant o dins de l'Edifici de la Plaça Nova) serà una ocasió perfecta per a que tothom aporti el seu gra d'arena a la financiació de la futura Residència. Ja varem dir a les pàgines de la nostra revista que hi haurà lots de joies de tot preu, adequats per a totes les butxaques. Ho podreu veure per Setmana Santa a La Caixa.

Però és diversa ja la gent que ha aportat el seu esforç personal a la causa de la Residència. A més dels components de la Comissió i tots aquells que col·laboraren en la festa de l'any passat, que varen ésser molts, hem de dir que ni el notari que s'ha encarregat de posar al dia totes les escriptures de propietat, ni els autors dels dos projectes de residència, han cobrat ni un sol cèntim d'honoraris. Tothom col·labora amb allò que pot. Per cert, que els dos projectes són ara mateix motiu de controvèrsia dins la Comissió. No hi ha acord sobre quin és el projecte més adequat per dur a terme. Entre altres diferències un dels projectes preveu conservar totes les construccions de darrera la casa, mentre que l'altre no. Mentrestant no hi ha acord i les postures semblen ara per ara molt enfrontades en aquest aspecte. Esperam en els pròxims mesos informar-vos com ha acabat la cosa, de moment és una llàstima que s'hagi entelat el bon ambient per causa d'aquest punt. Potser es tracta de caparrudesa, o hi ha afany de protagonisme a l'hora de defensar un projecte o l'altre? n'hi ha que diuen que és així. Si realment es tracta d'això, més valdria deixar de banda toixarrudeses i figureres, i tirar endavant. La Residència no serà bandera de ningú ni eina per caçar vots, sinó una realitat feta possible amb l'esforç de tothom.

M.V.

BARTOMEU CANYELLES, S.A.

Destil·leries

SANTA MARIA

Palo Resolis - Herbes Foc i Fum

Rei Sanç, 3 - Tel. 62 01 66

magatzem de materials de construcció

GAMUNDI

Gabriel Mesquida, 1 - Tel. 62 02 30

CAMPIONAT DE TRUC DE MALLORCA

Després d'una primera fase seguida amb molta d'expectació a cada un dels cafès participants, es varen classificar per a la segona fase les parelles guanyadores de cada cafè: n'Emili Contreras Romero i en Toni Morro Canyelles a Ca'n Menut; en Joan Mut Ferragut i en Miquel Crespí Bestard a Can Beia; i en Bernat Vich Oliver i en Bernat Vich Coll (pare i fill) a Can Calet. Però a la segona fase no hi va haver sort per al nostre poble: cap de les tres parelles es va poder classificar per a la fase final, cosa que resultava realment difícil, ja que la segona fase era eliminatòria, i bastava perdre una partida (tres cantons) perquè la parella quedàs eliminada.

La parella de Can Menut, el grup cinquè, va guanyar la primera partida contra les dues al·lotes del Grup Excursionista de Mallorca (única parella femenina que arribà a la segona Fase), però va perdre contra els del Bar Güell de Palma, que després va resultar vencedor del grup.

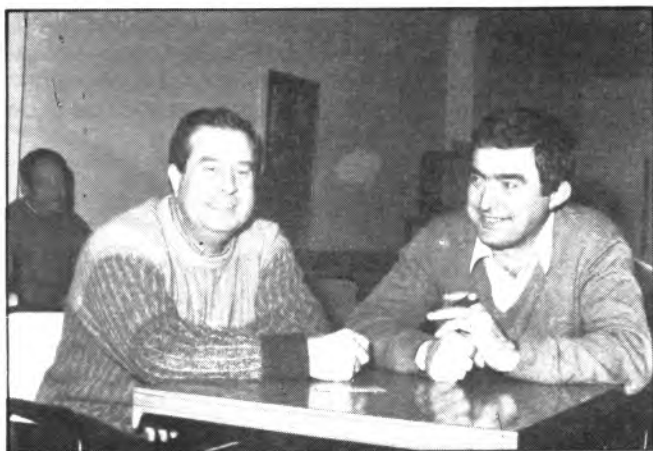
Al grup vuitè les coses varen esser més embullades. Estava previst que Can Beia i Can Calet d'enfrontassin a la primera partida, però no va esser així gràcies a certs manejos gens clars per part de l'organització, que va afegir al grup vuitè la parella del Círculo Sollerense, que havia d'haver jugat una setmana abans al grup segon. Per a que els sollerics no jugassin una partida manco, es va decidir que jugarien amb els de Can Calet, i la parella que guanyàs, que va ser la de Sóller, s'enfrontàs contra Can Beia. Els de Can Beia varen

Guanyaren a Can Calet, Bernat Vich i Bernat Vich (pare i fill)

guanyar als sollerics, però després varen perdre la següent partida contra un cafè de Petra. Per cert, devia tenir res que veure la mangarrufa que feren amb el Círculo Sollerense (que tanmateix també es va classificar) amb el fet que el director de l'Última Hora, sigui de Sóller? Tal vegada res que veure, però sempre queda el dubte.

Encara que no hi hagués massa sort per Santa Maria a la segona fase del Campionat de Truc, almanco va ser excusa per a que a cada cafè se fes bona bulla i molt de trui. I realment allò que realment importa és passar-ho bé.

Miquel Crespí i Joan Mut guanyadors de Ca'n Beia

Els guanyadors de Can Menut: Emili Contreras i Antoni Morro.

MIQUEL SANTANDREU

- *Vespinos - Mobylettes
- *Moto-serra ECHO
- *Moto-cultor PIVA
- *Vespa

Bernat de Sta. Eugènia, 126 - Tel. 62 00 77

CERÀMICA CAN BERNAT

C/ BARTOMEU PASQUAL S/N
SANTA MARIA DEL CAMÍ

TELÈFON 62 01 78

EN POQUES PARAULES

SA MATANÇA ESBUCADA.

Durant aquest més s'ha esbucàt el corral i altres dependències del que fou una important matança i posterior seu d'una garrovera, aquesta imatge de la rua ja és part del passat. D'aquí a uns mesos segurament veurem néixer un nou carrer que unirà la carretera amb el de Casesnoves, i un nou bloc de pisos i locals comercials.

EXPOSICIÓ DE MAGDALENA SASTRE.

A partir del dia 18 de març fins dia 3 d'abril a la sala d'exposicions del Bar Central de Bunyola, exposa la pintora santamariera Magdalena Sastre Ramon, pentura hi ha gent que no s'enrecorda d'ella, ja que des de fa uns anys viu a Son Ferriol, emperò cada any ve a participar al Certamen de Pintura de la Vila. Si deim que es tracta de na Magdalena des forn de sa carretera, molts ja la coneixeran, aprofitam per donar-li l'enhorabona i pels interessats l'horari és d'11 a 13'30 i de 18 a 21 hores.

NOVA DIRECCIÓ AL BAR SANTA MARIA.

El Bar Santa Maria situat al carrer llarg, ben a prop de les oficines de la Caixa, ha canviat de direcció, actualment porta la gestió na Catalina Forteza de Can Marxando. El propassat dia 15 de març al capvespre se celebrà la inauguració, convidant a tots els assistents. L'especialitat del Bar seran els variats, els «perros» i les hamburgueses.

REFORMES A COMERÇOS

Com és habitual, gairebé cada més parlem d'inauguracions de nous locals comercials o de les obres de millora d'altres, el que és un indicatiu de l'activitat econòmica del poble. Aquest cop, el Forn de Can Buc ja ha obert al públic amb tota una serie de millores, també realitza reformes la Ferreteria Can Mates.

CONFERENCIA

El passat dimarts dia 15 és celebrà una conferència de la Vida Natural -La ciència de la salut- organitzada per particulars, en Pedro Peralta -Conseller naturista-

Adéu a «Sa Matança»

informà als assistents de la curació mitjançant agents naturals.

FIRA DEL FANG

Durant els propers dies d'Abril, en concret del 15 al 24, és celebrarà la IV Fira del Fang a Ses Tres Germanes, organitzada per l'Ajuntament de Marratxí. L'horari de visita sera de 10 a 13 hores, i de 16 a 21 hores, i els dissabtes i diumenges no es tancarà els migdies. Seran vàries els ceramistes santamariers que hi exposaren, segurament Carme Hermoso, Ramon Canyelles, Ceràmica Vich, Germans Amengual «Ets Gerricons» i possiblement Miquel Serra «Can Cadufa». Una oportunitat per a veure en un dia pràcticament tot el món de la ceràmica i del fang de Mallorca.

LA VAGA DELS PROFESSORS

La Vaga que els professors d'EGB, BUP i FP realitzàren durant els passats dies arreu de Mallorca i de l'estat, també tenué una incidència al Col·legi Públic de la Vila. Durant la primera jornada convocada els dies 9 i 10, recolzaren la vaga més d'un 50% del professorat del Col·legi, i durant la segona dels dies 16 i 17 realitzàren la vaga tot els professors menys un que impartí classes. Està previst que els propers dies 14, 20 i 26 d'abril es continui la vaga si no és negocien les peti-

Instal·lacions elèctriques
Xarxes de baixa tensió
Reparacions en general

FORELECTRIC

Bartomeu Pasqual, 4-A - Tel. 62 09 39

VINS RUBI

ELABORACIÓ PRÒPIA

Celler:
Bartomeu Simonet, 4 - Tel. 62 00 68

cions dels educadors de homologació de salaris amb la resta de funcionaris del seu nivell, regulació de la responsabilitat civil i reestructura de la jornada laboral.

II OPEN DE DARDS

El rup de jugadors de dards Scorpions - Bar Espanya organitza el II Open de Dards -que en principi s'havia de celebrar pel febrer però que per diverses causes es posposà- amb interessants premis. La inscripció es va fer al Bar Espanya fins dia 18 de març prèvia quota de 500 pts. han tengut la col.laboració de diverses cases comercials. L'open es celebrà durant els proppassats dies 19 i 20 de març, però per motius d'impremta no en podem oferir els resultats. Hi ha més de vint premis amb diners i trofeus, dividits en 16 pels homes -el primer és de 18.000 pts- i 3 per les dones-, també hi ha guardons per la millor tirada, millor partida, i màxima tancada.

«CALLE SIN SALIDA»

Durant aquestes passades setmanes s'han col.locat a tots els carrers sense sortida del poble, senyals de trànsit rotolades en castellà «Calle sin salida». Aquesta mesura presa pel Govern Municipal, ha costat quasi mi milió de pessetes, primer, ens demanam si era la millor manera d'invertir aquests diners, segon, quina utilitat tenen aquests senyals? Quan tots sabem quins son els carrers sense sortida; tercer, el Govern de l'Ajuntament demostra una vegada més la seva nul.la voluntat de

A S'escoleta una d'aquestes dues senyals de trànsit sobra? la direcció obligatòria impedeix entrar al carrer.

normalitzar la nostra llengua al carrer, quina explicació té que unes senyals internacionals -per tots conegut el seu significat- no se retolin en català. Quan començarà una política de normalització coherent i quotidiana? tercer, o és pot fer la hipòtesi que hi ha altres motivacions no massa clares de gastar aquesta quantitat en unes senyals no totalment necessàries? Per últim, quan el govern municipal realitzarà una planificació de les prioritats que s'han de resoldre? Ningú afirmarà que aquestes senyals -a totes llums inútils i innecessàries- sien una necessitat urgent del poble.

FOTO COMENTADA

L'altre dia vaig tenir l'ocasió de realitzar aquesta instància, trobant-me amb el petit Jaume, i quina sort de tenir una repadrina com la que té, als seus 95 anys va a caminar sempre que pot, i si la deixassin anar caminant fins a Marratxinet, el seu poble, estaria ben contenta i feliç, Madò Juanaina Alcina Colom, una autèntica pagesa, que posa així per nosaltres.

UNA TAULA ARRESTADA A LA LLAR DELS PADRINS

Vos podeu imaginar quina va esser la sorpresa d'alguns dels nostres padrins quan anaren, com cada dia, a fer un truc al bar de la tercera edat, i arribats allà veren amb sorpresa que les cadires estaven a damunt la taula. Després quan demanaren si hi podien jugar, se'ls va dir «aquesta taula està arrestada».

Tot vé d'un dia que es va organitzar una conferència al bar i durant aquesta un parell d'homes s'aturaren de jugar a cartes, emperò tampoc ninú els ho va demanar. I així, l'endemà es trobaren en que segons se'ls va dir, la Directiva de l'Associació havia «arrestat» per aquell motiu a la taula. A més d'aquesta sorpresa, després en tengueren una altra, i era, que segons pareix, una bona part de la Directiva no en sabia res de res d'aquesta decisió, i no és la primera vegada que uns senyors prenen decisions en nom de la Directiva sense que aquesta s'hagi pronunciat al respecte. Creim que és una pena ja que aquesta gent es mereix tots els respectes.

GLOSES

EN MEMORIA D'EN MIQUEL MORRO

En octubre a Santa Maria
hi va començar una història
que molts en tendrem memòria
i hi pensarem qualche dia.
S'història és molt trista
per jo difícil d'explicar
ningú pot creure ni pensar
que un personatge no visca.
Camia de quadres i vaqueros
aquest dia ell vestia
de casa seva no se despedia
sortia a veure es companyeros .
A can Calet va fer parada
aquesta nit de mala sort
per ell va ser sa mort
va ser sa darrera vetlada.
De dins s'Avenc el vigilaven
es que amb ells volien fer cabal
esperant que sortís al portal
i en es primer carrer ja el masso-
laven.
A casa seva no tornava
se desconeixia el motiu
no se sabia si era viu
ni el lloc on se trobava.
Es dies anaven passant
i a casa seva ell no tornava
sa família ja se preocupava
i en es companyeros pregun-
tant.
Miquel Morro és un personatge
d'aquesta història tant trista

el varen perdre de vista,
també s'esperança i el coratge.
Sa Guardia Civil avisada
en Miquel per tot cercaven
ni notícies ni el trobaven
sa mala nova s'esperava.
Es coneguts se preguntaven
Què és lo que haurà passat?
no s'ho podien llevar des cap
també ja se malpensaven.
Guàrdia Civil i Policia cercant
estaven fent bona labor
ho feren sense fer remor
però se n'estaven preocupant.
Va esser a principis de febrer
quan es poble es va enterar
que en Miquel es va trobar,
consumit; no hi havia res a fer.
Dins un cisterno abandonat
que estava més sec que un os,
allà hi havia el seu cos
amb es cap tot maxacat.
Sa família destrossada
de veure aquest final
va esser un acte brutal
tot el poble el criticava.
Presunes assessins detinguts,
es cas ells declaràven,
engrillonats els a menàven
per ellm aquells vespres recorre-
guts.
Es poble no s'en donava passa-
da

de lo que acabàven de veure,
no ho podien pensar ni creure,
va ser una bona campanada .
Es dijous jarder a Santa Maria
no es parlava de carnaval,
tot es poble en general
d'en Miquel es despedia.
Davant can Calet molta gent
es feretro esperàven
ets ulls molts se torcaven
amb mostra de sentiment.
A espatlles el portaven
familiars i amics
estaven molt endolits
d'aquest trajecte que passaven.
Pel camí se rellevaven
en Miquel volien alçar
a n'es cementeri varen arribar
eren molts que l'acompanyàven.
Es vespre un funeral
a l'església li celebràven
bancs i capelles no bastàven
per recollir el personal.
A DÉu hem de demanar
que no es repetesqui la història
que en Miquel descansi en la
Glòria
i en es familiars poder consolar.

Rafel Estarelles
Març 1988

I ANIVERSARI

AGRAINT LA BONA ACEPTACIÓ
DELS NOSTRES PRODUCTES, ARA
TENIM UN NOU SERVEI DE
CARNISSERIA I XARCUTERIA
INTERESSANTS OFERTES

Per encàrrecs telefonar al 62 01 41

CASA DE LA VILA

LA MAJORIA MUNICIPAL D'AP DESESTIMA UN RECURS DE REPOSICIÓ DEL PSM I EL PSOE

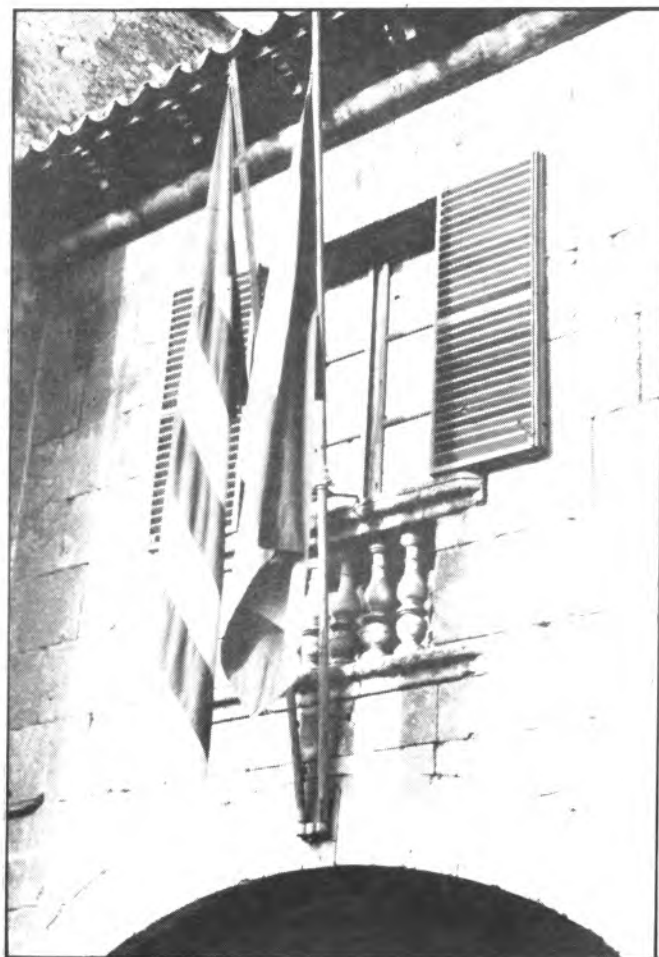
Amb data 8 de febrer d'enguany en Mateu Morro i n'Antoni Santandreu, en representació del PSM i el PSOE, presentaren un recurs de reposició contra l'acord del plenari del 14 de gener de contractar directament amb l'empresa **Construccions Santa Maria** la instal·lació dels comptadors pel subministre d'aigua que se sol·licitin durant els anys 1989 i 1990. El recurs es basava en la manca d'acreditació de la personalitat de l'empresa adjudicatària, i amb la manca de concordança entre l'objecte del contracte i l'oferta econòmica de l'empresa. L'oferta econòmica de l'empresa contradia la Llei de Contractes de l'Estat, ja que no estableix un «preu cert», sinó que el condiciona a què les façanes «siguin normals».

En el ple ordinari del 10 de març es va debatre aquest recurs. El secretari, en compliment d'un decret del batle, havia emès un informe que acabava així: «En conclusión, es opinión del informante que cabe estimar el recurso de reposición de referencia, por infracción de los artículos 12 de la Ley de Contratos del Estado y 30 de su reglamento». Però aquest informe no s'havia posat en coneixement dels membres de la corporació, en canvi si que s'hi havia posat un insòlit paper de **Construccions Santa Maria** on s'acusava als regidors Mateu Morro i Antoni Santandreu de «barrer sólo hacia su opinión», s'exigia a l'ajuntament la formalització del contracte i fins i tot s'atrevia a amenaçar (no sabem a qui) amb una afirmació com aquesta «Es clara pues la obligación del Ayuntamiento, en base a este artículo, y su relación con el 51, de la Ley de Bases, de otorgar y formalizar el contrato de adjudicación de las obras de instalación de contadores de agua a la empresa designada por el Pleno, ya que de lo contrario se podría dar lugar a graves perjuicios para la empresa adjudicataria, con la consiguiente responsabilidad por parte de los causantes de tales daños, que podrían derivar en la interposición de las correspondientes acciones para su pleno y total resarcimiento». També es llegiren unes puntualitzacions de l'enginyer autor del projecte, que per res entraven en el contingut del recurs.

Al final els 6 regidors d'AP votaren en contra del recurs de reposició, els 3 del PSM i el del PSOE a favor, i el del CDS s'abstingué, amb la qual cosa el recurs de reposició quedà desestimat. Ara sols els queda als recorrents la via del contenciós administratiu.

EL BATLE DENEGÀ UNA PETICIÓ DELS REGIDORS DEL PSM, PSOE I CDS DE FER UN PLE EXTRAORDINARI.

Els regidors Antoni Santandreu, Francisca Coll, Mateu Morro, Joaquim Morales i Santiago Morales demanaren un ple extraordinari, d'acord amb el que estableix el Reglament Orgànic de l'ajuntament, per tal de debatre temes com les obres de les sèquies a diferents

sectors, i les obres de construcció de voreres als Hostals. El batle, Josep Estarelles, ha denegat aquesta petició amb una resolució del 16 de març «considerando que la solicitud no precisa los acuerdos a adoptar respecto de los puntos del orden del día mencionados». Posats en contacte amb regidors del PSM i el PSOE, ens han comunicat que el reglament no diu res sobre que s'hagin de precisar els acords abans del ple, és més, que si sabessin quins són els acords ja no importaria fer el Ple.

ACORD DE CREACIÓ DE L'ESCOLA MUNICIPAL DE MÚSICA.

En el plenari del 10 de març es va acordar la creació de l'Escola Municipal de Música, d'acord amb un conveni que se signarà amb la Conselleria de Cultura del Govern Balear, el qual subvencionarà conjuntament amb l'Ajuntament l'Escola.

ENTREVISTA

ANDREU BENNASSAR, DIRECTOR DE LA BANDA DE MÚSICA

Ens hem estimat més anar a fer-li l'entrevista a ca seva, al carrer de la Vinyassa, de Palma. A la sala d'estar, amb el piano de coa com a fons, ens anirà desglossant la seva llarga trajectòria i allò que representa per a ell aquest nou repte de dirigir una banda de música. S'explica amb facilitat, no és home a qui haguin de treure les paraules amb esforç aquest músic que s'ha convertit en el responsable màxim d'una iniciativa tan difícil com atractiva.

-Essent de fora poble, potser seria més convenient que, abans de res, ens contassis un poc la teva vida.

-Vaig néixer fa quaranta-set anys a Santanyí dins una família amb tradició musical: el meu pare va dirigir durant quaranta anys la Banda de Música de Santanyí. Va ser ell qui m'inicià en els primers coneixements de música pels quals jo hi mostrava ja certa predisposició des de molt petit, fins i tot record que quan tenia 5 o 6 anys jo ja coneixia si un alumne del meu pare s'equivocava practicant el solfeig i cridava la seva atenció estirant-li la jaqueta i dient-li: «Eh! aquest s'ha equivocat». Als set anys tocava a la banda un instrument que es diu «requinto», que és un clarinet més curt del normal, i amb ell volia imitar arabescos vocals de n'Antonio Molina, que aleshores estava de moda. Després vaig fer el Batxillerat a Felanitx sense abandonar la música, i prova d'això és que donava concerts d'harmònica fins i tot al Teatre Principal de Palma, a on hi vaig interpretar l'obra «El sitio de Zaragoza» quan tenia dotze o tretze anys. Vaig cursar la carrera de Magisteri mentre tocava el clarinet i el saxofó a la banda de Santanyí; i

acabada la carrera als divuit anys, coincidint amb el meu ingrés al Servei Militar, vaig començar a estudiar música seriósament. Destinat a la Banda del Regiment d'Infanteria, vaig seguir estudis amb el músic major del Regiment Sr. Navarro i poc després amb l'insigne músic don Antoni Torrandell sota la direcció del qual vaig fer la carrera de piano com a alumne lliure del Conservatori de València amb qualificació d'Excel·lent a tots els cursos fins que, mort el mestre, vaig seguir els estudis de virtuosisme amb la seva nora Colette Truyol. Mentres tant jo anava tocant contractat pels locals: record que durant la «mili» tocava al «Trocadero», a la Rambla, i més tard vaig tocar alternant el piano amb el saxo i el clarinet als principals locals de Mallorca d'aquella època com «Jack el Negro», «Flamingo», etc... Als 24 anys començ a treballar com a pianista a «Tito's», a on hi vaig romandre quinze anys i hi vaig tenir l'oportunitat d'acompanyar a grans figures mundials d'aquella època com Marlene Dietrich, Ray Charles, Carmen Sevilla, Josephine Baker, Gilbert Becaud, Tom Jones i un llarg etcètera. Quan vaig

N'Andreu Bennassar ha acompanyat a grans músics moderns, entre aquests Ray Charles.

deixar «Tito's» per problemes laborals vaig ingressar al Magisteri l'any 78. Record que, com que jo guanyava a «Tito's» cent seixanta o cent setanta mil pessetes cada mes, les trenta mil pessetes que guanyava com a mestre no em bastaven per a res. Val a dir que tot i fer de mestre jo sentia una nostàlgia per la música i seguia treballant com a pianista al Restaurant «Dragonera» al mateix temps que començaven a venir-me a cercar cantants de música clàssica

per a que els acompanyàs al piano en els seus concerts, i d'aquesta manera vaig començar a donar concerts d'aquest tipus i també en solitari a partir de l'any vuitanta. Però també a les escoles a on feia de mestre trobava ocasió de dedicar-me a activitats musicals formant corals infantils, apart de la meua labor com a compositor. Concretament vaig passar per les escoles de Sa Vileta, Col·legi Jaume I de Palma, Sta. Eugènia, Sant Llorenç, Son Ferriol i

«El meu pare ja va dirigir durant quaranta anys la Banda de Música de Santanyí»

finalment Sta. Maria a on l'any 84 em donaren plaça definitiva tot i que no vaig arribar a incorporar-me plenament perquè tot d'una em varen requerir com a professor de recolzament musical al C.E.P. fins l'any 86, data a partir de la qual estic efectiu a Sta. Maria.

-En què consisteix la teva vessant de compositor?

-A «Tito's» ja feia arrencaments de música moderna i la feina de mestre m'ha estimulat per fer composicions infantils en que també la lletra és meua i en català, perquè som un convençut de la necessitat de la normalització de la nostra llengua. M'agradaria tenir l'oportunitat d'editar un llibre d'aquestes cançons infantils per a E.G.B.

-Com arribà la idea de formar la Banda?

-Pel que sembla, l'any passat que tornaren a moure el tema de les processons a Sta. Maria, se'ls va acudir la idea de llogar una Banda i la trobarem cara, de manera que pensaren de montar-ne una. Un dia en Pep Estarellas, el batle, que és un vell company de quan estudiàvem, vengué a l'escola no sé exactament per quin assumpte, i em proposà fer la Banda. Un grup de gent ho començà a moure i sortiren un grup de músics veterans i es trobaren alguns instruments vells. Es començaren a fer reunions, em convenceren, i m'han liat.

-Explica'ns un poc quin tipus de problemàtica t'has trobat a l'hora de començar a dirigir la Banda.

-En primer lloc, en Pep Estarellas i els regidors no tenen idea de música, però afortunadament hem pogut comptar amb el suport municipal per comprar faristols, alguns instruments i els uniformes, tot i que la Banda, això queda ben clar, no és municipal, sino independent. La veritat és que m'estic molestant molt per la

banda correguent d'aquí cap allà, que potser per 100.000 pessetes no ho hauria fet, però com que la música per a mi és lo més gran, ho vaig de gust. El problema des del punt de vista tècnic és que la immensa majoria de la gent no sap solfeig i per a agafar un instrument fan falta dos anys de solfeig. Per això hem organitzat l'Escola de Música, que ja fa quatre o cinc mesos que funciona, que és la base a on els músics es podran formar. L'Escola encara no és oficial, però esperam que ho sigui aviat, i jo esper personalment esser-ne el director, perquè amb el temps i l'esforç que hi he dedicat m'enfadaria que li fessin a un altre. Tot i aquestes dificultats degudes als escassos coneixements previs musicals, he de dir que hi ha hagut cinc o sis persones que no sabien tocar un poquet que han estat l'ànima, perquè sense la seva recolza res no hauria estat possible.

-Em sorprén que la Banda ja estigui en disposició d'actuar en públic.

«A la Banda hi tenim una gent molt sana»

blic després d'un temps de preparació relativament escàs...

-He procurat agafar unes obres molt senzilles solfeigísticament, si pot ser només amb negres i poques corxeres, i apart d'això hem fet tots un gran esforç. Concretament hem treballat dues marxes fúnebres, una que es diu «Pensamiento» i una altra d'en Chopin, i jo confii que tot sortirà bé. Fins ara he estat sempre molt difícil que jo fracassi com a músic, davant la perspectiva d'un fracàs abans em retiraria perquè vulguis o no a mi em coneixen com a músic i no puc arriscar-me a una trevelada. També hem treballat algunes altres peces com l'Himne Nacional, el Copeo, La Balanguera i bé, el principal problema és que he de fer esforços per a marcar bé el compàs i si s'equivoquen els he d'explicar a on es posa el dit... amb una paraula: he d'estar pendent de tot.

-Parlem del futur de la Banda.

-Jo voldria dirigir una Banda que fes quedar malament a les altres, en el bon sentit. Aquesta és la meua il·lusió i si l'Escola de Música funciona jo crec que tenim davant un bon futur. Si no pensàs així jo no seguiria endavant. Tenim una gent molt sana que no falla cap assaig i si les entitats públiques recolzen estic segur que tndrem una bona banda.

Amèn, deim noltros. Bon viatge pels esforços músics, voldriem que el vaixell arribàs a bon port.

J.S.M.

A més de músic també és compositor

REPORTATGE

LA BANDA DE MÚSICA

Amb motiu de la pròxima processó de Setmana Santa, el nostre poble tindrà ocasió de presenciar la primera actuació pública de la Banda de Música de Santa Maria del Camí. Va ser precisament amb motiu de les processons de l'any passat que va sorgir la idea de formar una banda de música al poble. Aquest fet va remoure la idea de crear-ne una al poble. Per això el president de les confraries, en Martí Llinàs, va convocar a principis del passat estiu una reunió amb la gent que havia estat anys enrera tocant a la «Lira Santamariense», i amb el que poc temps després seria el director de la nova banda, Andreu Bennàssar. A partir d'aquesta reunió començaren els primers assatjos, i la Banda s'anà convertint poc a poc en una realitat.

No és aquesta, però, la primera Banda de música de la nostra vila tal com hem assenyalat abans, anys enrera existí la «Lira santamariense» fundada a finals dels anys quaranta, i que durà fins a mitjans dels cinquanta, formada per una vintena llarga de músics dirigits per la batuta d'Andreu Pol, i després pel Sr Marí d'Alaró. Una vegada desapareguda, la «Lira» va ressorgir als anys seixanta gràcies a l'empenta d'en Pere Mateu amb l'ajuda de gent de Binissalem.

Un moment de l'assaig a l'Edifici Municipal

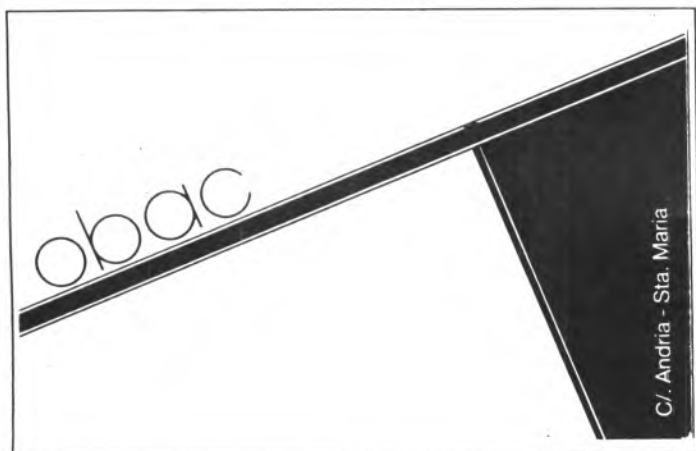
La Banda de Música formada l'estiu passat, i que aviat compareixerà per primera vegada en públic, és en gran mesura hereva d'aquella d'anys passats. Sis dels actuals músics ja havien estat membres de la «Lira Santamariense»; són en Colau Pizà, Sebastià Matemàles, Antoni Alemany, Josep Grau, Joan Matemàles i Gaspar Vidal. Aquests sis músics són en gran mesura el nucli del que s'ha format i crescut la Banda, ja que començaren a animar i arreplegar gent jove interessada en participar-hi. La formació de l'Escola Municipal de música va permetre incorporar alguns joves més, fins arribar als 21 actuals components, dirigits per Andreu Bennàssar, que segurament amb el temps arribaran a ser més Els instruments que actualment fan sonar són: bombo, platerets, baix, saxos, flautes, clarinets, trombó, bombardí, trompetes, saxo alt i caixes.

El fet que amb manco d'un any d'existència la Banda pugui sortir a tocar en públic es pot qualificar com a un petit miracle aconseguit a força de molta voluntat i constància, que tots els components hi han dedicat. Una banda de música no es fa així com així, necessita molta dedicació i tècnica. La didicació és evident, i la tècnica es va adquirint amb el temps, amb moltes hores d'assaig a l'Edifici Municipal (encara que la banda no ho és municipal), dins una habitació que els ve més que petita i amb una sonoritat que no és precisament la més adequada pels instruments de fan sonar.

Una altra qüestió a resoldre ara assegurar la continuïtat de la iniciativa, que no acabàs a no-res sinó que anàs per amunt Això ja no és ara mateix un problema amb l'Escola Municipal de Música, que va iniciant en el món de la música a tot un estol de gent jove per a que amb el temps puguin fer sonar diversos instruments i es vagin incorporant a la Banda, assegurant d'aquesta manera la seva supervivència.

Així que ja ho sabeu, si voleu veure debutar la Banda de Música, haureu de sortir al carrer quan passi la processó. I no passeu pena, encara que toquin marxes fúnebres ens han assegurat que tenen moltes altres peces més alegres al seu repertori, que no podran lluir per Setmana Santa però sí més envant.

Mateu Vich

L'ESCOLA MUNICIPAL DE MÚSICA

Des de finals del passat estiu, cada dijous horabaixa prop d'una dotzena i mitja d'al·lots i al·lotes compareixen a l'Edifici de la Plaça Nova per a acudir a l'Escola Municipal de Música. Allà dedins, ensenyats pel director de la Banda, Andreu Bennàssar, amb l'ajuda d'en Biel Feliu, aprendran allò que els plans d'estudi de l'escola espanyola ens ha negat o marginat des de sempre, una formació musical bàsica com és el solfeig. Es tracta d'una matèria a primera vista ingrata, però sense cap dubte necessària a l'hora de tirar endavant qualsevol iniciativa de caire musical. I la idea de tots els alumnes de l'Escola és arribar a tocar un instrument a la Banda. Aquesta idea els anima a seguir atentament les lliçons, que no sempre resulten entretingudes per a joves d'edats que a vegades no arriben als deu anys, fins a majors de vint; encara que la majoria oscil·la entre els deu i els quinze anys. Alguns d'ells de fet ja toquen a la banda, encara que continuen a l'escola, ja que encara els queden molts de coneixements pendents per a perfeccionar-se.

Abans de començar la classe, i entre peça i peça, els comentaris i les rialles no són cosa estranya, com no podria esser d'altra manera tractant-se de gent jove. Però quan comencen a llegir tots plegats la lliçó, tothom para esment i canta, encara que en arribar a passatges difícils es solen sentir més poques veus. Però això sí, quan canta la lliçó una persona tota sola o un grup petit no es sent ni una mosca. La música necessita silenci, i el professor ha de poder escoltar atentament cadascú. Els alumnes ho saben bé, i ningú en diu ni mitja. La disciplina és una cosa essencial.

I més o manco així com ho hem contat transcorren cada setmana les classes de música. Amb l'Escola en funcionament, fa goig veure com els joves (i no tan joves si també així s'ho proposen) disposen de l'oportunitat d'aprendre sense sortir del poble, una matèria que els interessa i a la qual dediquen una part considerable del seu temps i la seva atenció. Això sempre és motiu de satisfacció.

M.V.

APUNTS AMB PUNTA

UNA BANDA ÉS MÉS QUE UNA BANDA

Estam a punt d'estrenar Banda de Música a la nostra vila. Els menys iniciats en els treballs del món musical poden pensar que això de formar una banda és amollar bolla, tan fàcil com organitzar un grup d'excursionisme diumenger o una societat recreativa.

Els qui pensen inconscientment això van ben errats. Formar una Banda de Música partint del quasi no-res és una cosa infinitament complicada que exigeix un gran entusiasme, molta paciència i una dedicació important. Tres virtuts que, pel que sembla, tenen de sobra el director i els santamariers que tiren endavant el projecte.

Què és una Banda? Una agrupació musical que ens alegra les festes, ens acompanya les processons, dona concerts els diumenges de matí i fa els honors als actes i cerimònies oficials. Tot això dona vida al poble i contribueix a allò que la nostra revista sempre ha defensat amb insistència: fer poble.

Però encara més important que la Banda és aquesta Escola de Música que ja funciona i que esperam rebrà aviat el reconeixement i el suport oficial del Municipi. Sembla que tota aquesta moguda ha caigut bé i per l'ull dret als responsables de la cosa pública municipal... toquem fusta i alabat sia Déu! L'Escola de Música pot ser un instrument decisiu per obrir les portes al desenvolupament de la cultura musical a la nostra vila. L'Escola, imprescindible per a la formació dels músics que hagin d'integrar la Banda, hauria de servir d'estímul sobretot a la població infantil per a despertar l'interès per la música. D'aquesta manera l'Escola i la Banda esdevindrien una plataforma per a ajudar a desvetllar la vocació musical dels especialment dotats per a aquest art. La Banda hauria de ser més que una Banda. Llarga vida!

J.S.M.

FONER

MINYO INFANT ESPORT

Plaça dels Hostals, 13 i 15

Tel. 62 00 48

SANTA MARIA DEL CAMÍ

**GRAN ASSORTIT DE
ROBA PER A GENT GRAN**

S'avenc

Plaça dels Hostals, 22
Tel. 62 09 38

SANTA MARIA DEL CAMÍ

JOVE A JOVE

JAUME DE CAN MIG: S'HA DE VIURE «A TOPE»

Dissabte a les deu de la nit era un bon moment per parlar amb en Jaume Parets, qui es per mig a n'aquestes hores o té son o té xerrera, ell sobretot vol parlar, de la marxa, de la bauxa, la resta no li importa massa.

-Maria.- Te veuen molt per mig, t'agrada sortir?

-A mi, sempre me diuen, sempre te veuen pel mig, i si som de «can mig», sempre m'hi han de veure.

-Per on sols anar?

-Pertot, allà on hi hagi bauxa me va bé, per Palma, per S'Arenal, pels pobles, si hi ha marxa va bé, m'agrada anar de bauxa, de femelles, i de beure cervesa.

-El fet de beure, fa l'ambient?

-No!, pots beure lacaos o aigua i collir bona marxa, la cervesa m'agrada i és lo que bec més, combinats i wisquis no me diu res, un dia en beuré emperò lo meu és la cervesa, Alemanya, Russa, Francesa o la que siga, tot me va bé.

Allà on anam muntam la «Juerga» no estam empegueïts de res i no fa falta anar col.locat, tot això de fumar porros i col.locar-se ho trob un doi, si vols marxa la muntar i per avall.

Jo només solc beure cervesa els caps de set-

mana i no fum mai, crec que tot amb excés fa mal i moderadament no.

-Conta'ns una marxa grossa?

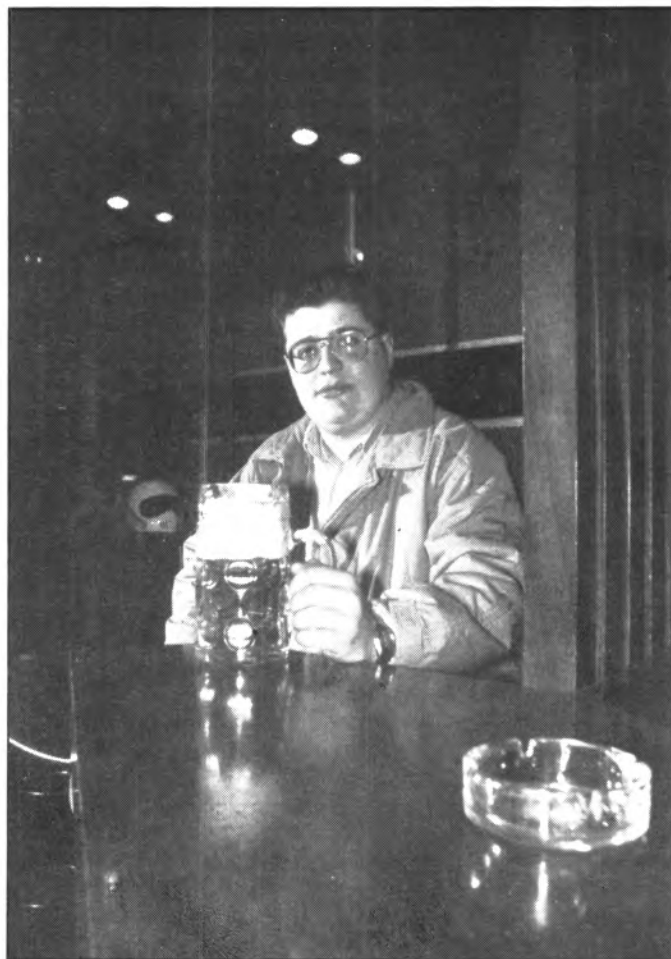
-Que t'he de dir... anàrem un cap de setmana a Eivissa, a «tope», vàrem anar al cent per cent, al mil per mil, tan sols ni vàrem dormir.

Si no ho fas de jove no ho faràs de vell s'ha de viure a «tope», si demà tens feina és igual, s'ha d'aprofitar tot lo que vengui, si m'he de morir de qualque cosa, me moriré de collir marxas.

Hi ha molts de joves que se posen a festejar molt jovenets, no hi tenc res en contra, cadascú, ha de fer el que vulgui, però n'hi ha molts que passen la joventut sense divertir-se, a més a més és com si fessin la mili, si se «desmadren», els hi cau un arrest i no ho dic per dir-ho, n'hi ha així, així...

-Fa poc que has acabat la mili, què trobes?

-Sí, fa una setmana, i ho tenc fresc, és perdre el temps, fer el colló i un any

En Jaume fa molts gestos i moltes matisacions «tu ja m'entens»

de feina, la butxaca de mon Pare i ma Mare se n'ha entemut de la mili.

Estic d'acord que el que la vulgui fer la faci, ara que te forcin no, jo vaig fer la mili forçat no forçós.

-Vas a Missa?

-Sí, solc anar al convent, no te diré que hi vaig cada diumenge emperò hi vaig, crec en tot això, crec que va passar, no som com aquestes beates que

CAFETERIA

SA PLAÇA

Plaça Nova

CAIXA DE BALEARS
"SA NOSTRA"

Jo vaig fer la mili forçat, no forçós

hi van cada dia i després t'afiquen la guinaveta.

-*Què penses de la Política?*

-Pas olímpicament, xerren i xerren i no fan res, molta carrosseria i poc motor, molta presentació, corbata, bones paraules i res de res, tanmateix entri qui entri ens fa passar pel tub.

I al respecte de l'Ajuntament, vull dir que fa colló així com està la il·luminació del camp de futbol, fa un fester d'anys que varen demanar llum i l'Ajuntament ha canviat i res de res, s'ha potenciat molt el bàsquet i s'ha deixat de banda el futbol, un parell d'espelmes fan la mateixa claror, que lo que hi ha ara.

-*Llegeixes?*

-Sí, de tot, Tebeos, revistes deportives i coses relacionades amb els animals.

-*T'agrada caçar?*

-No!, això de matar animals per hobby no m'agrada, ho trob molt malament.

-*I la televisió!*

-Nc, lo que fan per la tele és perdre el temps, mir qualche programa i sobretot vídeos.

-*Música*

-Tota m'agrada, sobretot, entre en Miguel Rios i en Tomeu Penya.

Quan parla dels llums del camp de futbol o de la gent que festeja, picant damunt la taula me diu «això vull que surti, això vull que surti»

Anam a l'auto destrucció.

-*Quin menjar t'agrada més?*

-Tot m'agrada, no tenc manies, tot me passa.

-*Te moltes que la gent fumi?*

-Sí, jo no fum i me molesta que fumin, ara bé,

deuen saber lo que fan amb la seva salut, cadascú ha de fer lo que vulgui.

-*Ecologisme?*

-Fa colló, d'aquí a uns anys, Mallorca estarà totalment destruïda, construeixen i construeixen i no s'acaba mai.

S'homo de tant que vol fer la caga, com diu en Miguel Rios «anam a l'auto

destrucció».

La nit avança i continua la conversa l'entrevista ha durat poc però la conversa s'allarga, crec que res més queda a dir, que cadascú faci el que vulgui.

Entrevista:

Maria del C. Vich.

Transcripció:

Pere Calafat.

ESTUDI FOTOGRAFIC

Llorenç Frontera

— REPORTAJES

— ESTUDIS Plaça Hostals 44 Sta. Maria Tlf. 62 02 39

FORN - PASTISSERIA

BOVER

CA'N BLANCO

Carrer Llarg, 58
Tel. 62 00 52

ELS VIDEOS

CONVERSA AMB BEGOÑA CORREAS

Tots sabem que Santa Maria com la majoria dels pobles, ens hem vist immersos dins el món del video Al poble gaudim dels servicis de dos clubs, un situat vora l'Ajuntament i l'altre a la carretera d'Inca.

El de la Vila anomenat VIDEO LA VILA, va passar fa uns dos anys a la direcció de Margalida Parets -l'actual propietària- el seu horari és de 10 a 13 hores els matins, i els horabaixes de 17 a 21 hores, es poden trobar pel·lícules format beta i VHS. Al de la carretera és VIDEOSONIC, el porten en Pere i na Begoña, i el seu horari és de 10 a 13'30 hores els matins, i els horabaixes de 16 a 21 hores, incloent els dissabtes, es poden trobar tota classe de pel·lícules en format VHS.

Per acostar-nos al món dels videos, hem parlat amb Begoña Correas, «la Chica del video».

Qued citat amb na Begoña, pentura no tant coneguda pel seu nom, com pel de «chica del video», com ella ens diu. És una autèntica Cinèfila, i que se sent com un peix dins l'aigua, enrevoltada d'aquestes capsetes màgiques que tantes vegades ens fan riure, plorar o somniar de deserts.

Instal·laren el video a Santa Maria el desembre de 1985, ja que cercaven un lloc poc explotat i el poble els semblà bé.

Rera les ulleres que porta amb mirada d'intel·lectual, no només s'hi amaga una persona dedicada al video, sinó que encara li treu temps per dedicar-se als seus estudis de dret.

-Begoña, què fas que venen nins i grans a cercar pel·lícules?, tots sabem que als nins els crida més l'atenció les pel·lícules per a grans que les que estan més d'acord amb la seva edat; i per desgràcia, sembla que hi ha pares que no s'en preocupen gaire.

-Mira, quasi sempre els solem informar i enfocar a pel·lícules que vegin d'acord amb la seva edat, el que resulta curiós és que darrerament hi ha unes generacions d'al·lotes que tenen les seves idees fetes, i solen venir a cercar pel·lícules d'acció i fantàstiques. Com a curiositat et diré que solem tenir un bon surtit de pel·lícules de dibuixos animats -pels més petits- que se solien emportar molt, però que darrerament no, no sé si és que no els agraden o han tornat grans. Emperò, ara gairebé no es demanen.

-Parlant dels nins, no creus que en miren massa?

-Jo crec que no, els nins sols en miren els cap de setmana, encara que gent gran davant situacions difícils es refugien en el video, cosa que veig negativa.

-Creus que a causa del video la gent ja no va al cinema?

-Per a la majora el video ens ha fet tornar «comodons», després hi ha la gent que té nins petits i els hi és difícil col·locar-los per anar a Palma, i el video és una bona solució, del que estic ben segura és que hi ha una minoria de cinèfils de per vida, que sempre hi seguiran anant.

-Et solen demanar coses que encara no han sortit al mercat?

-Sí, moltes de vegades, que fan una pel·lícula al cinema ja te le demanen tot d'una.

-Els soleu dur?

Na Begoña Correas propietària d'uns dels Clubs de Video que hi ha al poble

-Si es pot sí, emperó a sortir a video se solen retrasar uns 6 o 7 mesos, segons la productora de la pel·lícula i a vegades no arriben a sortir mai. El que vull dir que m'agrada que ens demànin coses, sempre estam disposats a suggerències.

-Sé que es lloguen les pel·lícules 24 hores a 300 ptes, com compleix la gent? Solen tornar-les quan toca o passen?

-Darrerament es pot dir que bé, hi va haver una temporada al principi que no anàvem, havíem de telefonar constantment perquè els tornassin, però ha canviat per a bé.

-Veig que no falten gèneres, hi ha acció, fantasia, romàntiques,... i em criden l'atenció les pornogràfiques per si es lloguen o no.

-Molt menys que les altres, però també es lloguen, sobretot els cap de setmana.

-Finalment com t'arregles per tenir temps d'estudiar amb aquest horari, a part de les feines de casa.

-Em fa molta d'il·lusió estudiar dret, i estudiï sempre que puc i em vaig matricular per lliure, esper tira-tira anar treguent-lo.

Ara la deixam amb els videos i la tenda, amb els llibres de dret, tot desijant-li gràcies per haver trobat un poc de temps per a conversar amb nosaltres.

MAC

COVERBOS

LA REINA SAM

Dintre la obscenitat maltractada
 les monges somnien truites amb patates
 els corbs negres ensumen l'ull verjo
 les tanquen per tenir-ne més ganes
 les posen picarols en els moixos
 les ensaten el bessó podrit de merda
 les venen més cares per produir verins
 i tot per adormir als adolescents inexperts
 de la porqueria de la humanitat
 mira que fer adobs de pura brutor
 com un temps amb els fems de xot
 amb la coa tallada perquè no pensin
 amb les traves quasi tot l'any
 la vida ja no ens desperta
 és a les fosques quan somniam
 manies de la virginitat perduda
 i després les facin de plata a les cadenes
 i si visquessim dins el purgatori
 frares i monges amb tota la Inquisició
 casar en Déu amb una minúscula
 quan el dimoni es casa amb totes
 quin exorcisme haure de fer més tard
 per defensar la meua bandera de la vida

...
 La dona estimada munare mateixa
 Perquè la reina de les abelles?
 la més pintada de totes totes
 gelosies d'un nin petit tenen els homes
 la mala sang verda està tornant negre
 Perquè no deixar en pau a la parella?
 el gigant i la giganta dels nostres contes
 les rondalles, randa de vella i una esmollada
 calenta i calenta i mai es refreda
 Cent mil llamps de calor vermella;
 perquè la masivitat destrossa sempre

Com és possible que ens facin pensar
 les plantes medicinals com la mariajoana
 el blanc encalenteix més que el vermell
 la papanovia no vol esser blanca
 els orfenents dels centres de rehabilitació
 l'imperi Ianqui es desmorona, perquè?
 Per la mateixa casta de lamorona
 la meua flor de la corona verda?
 Fins quant la meua propia espíra
 destruirà totes les purificacions?
 I a tu? i a tu?, me jug messions.

Esclatassang vermell

fusteria

Bartomeu Canyelles Rubí

**TREBALLS DE FUSTERIA
 EN GENERAL**

Bernat de Sta. Eugènia, 86 - Tel. 62 00 80

cafeteria - bar Comerç

local climatitzat
 gelats - refrescs - tapes
 un local ample i confortable per a tots

Plaça dels Hostals, 27 - 29 - Tel. 62 00 29

STIL'S

Plaça Hostals 37 • Tel. 621122

Santa Maria del Camí

Joan i Maria

PERRUQUERS

Antoni Gelabert, 18 - Tel. 62 06 81

HISTÒRIA

ELS PRIMERS SANTAMARIERS

Per a la història de Santa Maria hi ha un document extraordinari, d'excel·lent importància, que són els dos volums manuscrits del Paborde Jaume de s'Arboçar titulats «Coane-gra», que es conserven a l'Arxiu Històric de Mallorca. En aquesta obra impressionant, on hi ha copiades escriptures de compra-venda, testaments, i molta altra documentació que fa referència a Santa Maria, trobam una riquíssima informació sobre els santamariers de la primera fornada, després de la conquesta catalana de Mallorca.

Des del punt de vista de l'onomàstica hi trobam molts de noms de fonts, cognoms, malnoms, topònims, etc. que ens proporcionen un coneixement bastant aprofundit de l'onomàstica santamariera dels primers temps.

En aquesta nota em limitaré a comentar els santamariers que pel seu llinatge ens permeten conèixer la seva procedència. Cal no oblidar que estam en un moment on els llinatges no estan ben fixats, els pobladors catalans per diferenciar-se un dels altres afegeixen al nom de fonts (Bernat, Ramon, Arnau, etc.) una referència de la població d'on són originaris, per exemple Bernat de Comet, Ramon de Planes, etc., o un mal nom, com Ramon Torró, Bernat Picó, etc. L'ús del malnom, que es converteix en llinatge, és especialment fort entre els pobladors que són de la mateixa procedència i per tant no poden usar sense confusió el nom de la seva vila originària. Aquest és el cas dels procedents de Torrella, molt abundants a Coane-gra i a Santa Maria. A més dels que usen la denominació «de Torrella», trobam aplicats a gent torrellenca els malnoms Botó (Ego Guillerms Turricelli qui aliter vocatur Botó, doc. de 1309), Arraplat, Torró (Ramon Torró, doc. de 1278), i potser algun altre encara.

Limitant-nos en la relació de santamariers, o de gent relacionada amb Santa Maria, amb llinatge que indica procedència geogràfica, obtenim la llista següent (al costat del nom hi faig constar l'any del document on l'he trobat, que no vol dir que sigui el més antic):
Huguet de Berenguer de Seva (1268)

Bernat de Cogolls (1268)
Pere de Terrades (1249)
Ramon de Berga (1245)
Ramon de Planes (1246)
Perpinyà de Torrella (1277)
Guillem Ferrer de Castell Bisbal (1297)
Gilbert de Cruïlles (1297)
Guillem de Roses (1312)
Arnau de Mogoda (1295)
Oliver de Libià (1278)
Arnau de Pinós (1269)
na Cases (1332)
en Llaneres (1281)
en Sallent (1246)
en Figuera (1246)
na Cava (1294)
de Boadella (XIV)
Guillem de Pons (1231)
Arnau de Verdera (1241)
Pere Martorell (1245)
Ramon Guàrdia (1246)
Bartomeu de Prats (1246)
Arnau de Bellmont (1248)
Pere Segarra (1248)
Pere Sa Costa (1250)
Pere Ripoll (1255)
Jaume Mata (1262)
Bernat Soler (1268)
Ramon de Sant Martí (1268)
Pere de Santa Coloma (1269)
Bernat de Pi (1269)

Aquesta llista, sense esser exhaustiva, ens proporciona un grapat de noms de viles perfectament identificables:

SEVA: Poble situat a Balenyà, prop de Vic.

COGOLLS: Llogaret de Les Planes, a la Garrotxa.

TERRADES: Poble de la Garrotxa (Girona).

BERGA: Ciutat del Berguedà, a la dreta del Llobregat.

PLANES: Poble entre Olot i Girona.

TORROELLA: Vila a la vorera del Ter, al Baix Empordà.

CRUÏLLES: Petita vila del Baix Empordà, prop de la Bisbal.

ROSES: Vila de l'Alt Empordà.

MOGODA: Terme municipal (Santa Perpètua) en el Vallès.

LIBIA (LLIVIA): Vila de la Cerdanya.

PINOS: Vila de la Segarra.

CASES: Llogaret de Girona.

LLANERES: Poblet prop del riu Cardener.

SALLEN: Vila de la Garrotxa.

FIGUERA (FIGUERES): Vila de Girona.

CAVA: Poblet prop de la muntanya del Cadí.

BOADELLA: Poble prop de Terrades.

PONTS: Vila prop del riu Segre.

VERDERA (PALAU SAVERDERA): Vila de l'Alt Empordà.

MARTORELL: Vila prop de Barcelona.

LA GUARDIA: Població del Berguedà.

PRATS DE LLUÇANES: Vila a 22 km. de Berga.

BELLMUNT: Lloc del nord de la Plana de Vic (hi ha diferents llocs amb aquest nom).

SEGARRA: Altiplà que separa els rius Segre, Gaià i Francolí.

SA COSTA: Llogaret de Juià (Gironès).

CASTELLO D'EMPURIES: Vila de l'Alt Empordà.

RIPOLL: Capital del Ripollès.

MATA: Poble del municipi de Porqueres al Gironès.

EL SOLER: Llogaret del municipi de Calonge de Segarra (Anoia).

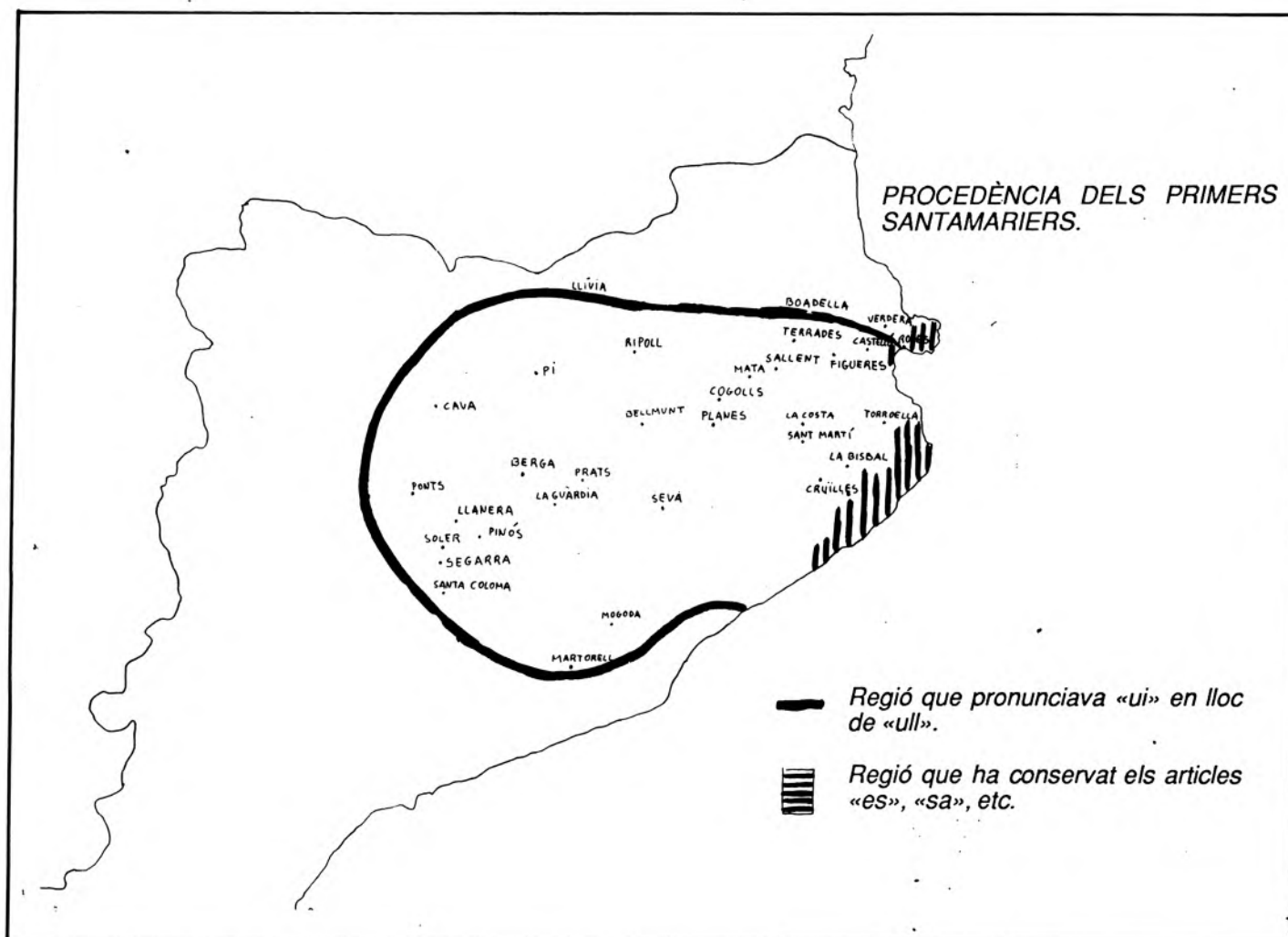
SANT MARTI VELL: Poble del Gironès.

SANTA COLOMA: Hi ha diferents pobles amb aquest nom.

PI: Poble del municipi de Bellver de Cerdanya.

D'aquesta petita relació de noms del segle XIII i principis del XIV, ens surt un mapa ben indicatiu de la procedència dels primers pobladors del nostre terme. Es ben clar que procedien majoritàriament del nord de Catalunya, de Girona sobretot (Alt i Baix Empordà, la Garrotxa, Gironès, etc.); ja hem dit que foren molts els procedents de Torroella, i al mapa veim que hi ha molts de pobles d'aquesta regió. De tota manera, cal dir que alguns pobles són impossibles de situar, ja que n'hi ha 3 o 4 amb el mateix nom (Ponts, El Soler, Santa Coloma, Prats, etc.).

No és gens estrany que el català de Mallorca sigui tan semblant al d'aquesta zona, on diuen «fuià» i «ui» en lloc de «fulla» i «ull», i és on més s'ha mantingut l'article «salat» (es camí, sa casa, etc.) Les diferències entre el «mallorquí» i el «barceloní» estan perfectament explicades

simplement mirant el mapa: la majoria de pobladors procedeixen del nord de Catalunya, no de Barcelona.

El mallorquí és en bona mesura el català d'aquests indrets, que degut al recer que dona una illa, ha evolu-

cionat més poc i per tant conserva amb major força les formes antigues.

Mateu Morro

HEMEROTECA

25 anys enrera Març de 1963

Dia 14, la relíquia de Santa Teresa de Jesús, fou exhibida durant uns dies a la parròquia de Binissalem. El rector de la nostra vila gestionà que al retornar-la a Ciutat visitàs Santa Maria del Camí. Per oportuna deferència així se convingué. Tot el poble se reuní davant la nostra església parroquial per rebre tal joia religiosa. Les campanes repicaven en arribar la caravana d'automòbils que n'eren portadors. El rector Sr. Rosselló i totes les autoritats civils, la gent i els alumnes de les escoles aplaudiren amb entusiasme. Des de l'atri fou mostrada a tots la relíquia, amb l'emoció pròpia d'aquell acte pietós. Seguidament la comitiva visitant anà cap a la plaça i pel carrer Llarg retornà a la carretera de Palma. Les cases estaven adornades amb domassos als balcons i finestres i amb cossiols a la carrer -El dia de Sant Josep fou inaugurat un nou establiment comercial, Manufacturas Lorena, del Sr. Alorda, que té a una de les dependències un estanc de vendre ta-

bacs. Beneí dit local el vicari D. Pere Torres.

-A can Sanxo des Porxo se donaren unes interessants conferències d'orientació social, a càrrec del custos de l'església de la Soledat, Sr. Torres.

-Amb vistes al turisme, s'han modernitzades unes façanes de cases, entre les quals hi ha la del cafè Jubi. També davant la casa comercial del Sr. Alorda s'ha col·locada una voluminosa soca d'olivera, molt atractiu, i que pesa unes tres tones.

-A l'Ajuntament se rebé unes col·leccions d'obres musicals impreses, originals del que fou gran compositor, D. Andreu Torrens i Busquets. L'obsequi el trameté la filla del músic, donya Antonia Torrens de Pomar, des de Madrid. Dita senyora a l'any passat, amb motiu de la proclamació de Fill Il·lustre d'aquest poble del seu pare, també envià la batuta de banús i argent, amb la qual fou premiat anys enrera dit santamariar quan vivia.

A.B.M.

HISTÒRIA

LA FAMÍLIA CABOT DE CAN REI (II)

Per donar idea del valor de la treta de les finques del difunt Rafel Cabot i Sampol, de Can Rei, fem l'extracte de lo principal que consta al inventari dels bens que deixà al morir. Dit document se feu dia 25 de febrer de 1729, o sia, passats tres mesos d'haver fet testament el referit Cabot. Diu així, en el més notable: «Primo, atrobí unes cases en dita heretat (Can Rei). Al quarto ahont morí, un llit de noguer ab pilars grossos ab son pavelló blanch. Item una caixa de pi i dins ella una ximberga de ximellot, uns calsons de endiana i altres de seda, una capa de panyo negra, un gipó de panyo de clor a musco». Se trobaren tres caixes plenes de robes. A dins la tercera, hi hagué altre capa, un sombrero, sabates, parells de calces, uns antipares de moltó un barret de llana morat i altres coses. Al quarto demunt el celler, hi hagué quarteres de garroves, uns flascos de ginjoler per posar pólvora. Dins un caixonet hi hagué una busca de Christo Crucificat i un quadret de fusta ab una figura del Nin Jesús i tres reliquiariets. A la antrada de la casa, un bufet de pi, un banch de poll de respalla, una cadira de cuiro, una romana grossa per pesar verema, una saca grossa de cànym ab 16 quarteres de blat, altre ab 15 de xexa i altre ab sis quarteres de farina. Una alfàbia plantada i dins ella tres odres de oli, una copa de aram i una pastera ab sos arreus. Al celler, una bota congrenyada de 27 somades de cabuda, plena de vi venut a una lliura i deu sous la somada. Altre bota de deu somades de vi venut a dues lliures la somada, i altre bota plena de vinagre de tres somades. També hi havia quatre botes congrenyades de 20 somades cada una plenes de vi, i altre de 22 somades plena de vi vell. Completaven el celler dues botes de 20 quartans cada una plenes de vi premsat, i mig quarteró de aiguardent, ab cercols de ferro. Al estable se trobaren dos muls somerins, dues reies, dos alberdians, dues beasses, un burro gelat i una somera. També hi hagué un cup de pedra viva, un carro ab sos arreus, una premsa de dues retortes, una barcella, quatre jous de llaurar. A l'era hi havia dos carretons de batre i dues trutges ab 25 porcells. Territori: posseïa el difunt les sis quarterades ahont estàn les cases i 9 quarterades més de vinya i tres dites dels hostals. A Bunyola hi tenia una casa i altre més gran i una pessa de terra dita el Garroveral amb olivar, que prometé a son fill Miquel per son matrimoni. Ademés hi ha quatre quarterades dites Son Muntanya i altres dues dins Marratxí i altre pessa de terra de tres quarterades dita Son Caulles ab unes casetes per referit fill.

ELS METGES DE CAN REI.

Els fills del matrimoni de Rafel Cabot Sampol i la seva muller Joana Borràs, foren els següents: Joan, Sebastià, Rafel, Antoni, Bartomeu, Miquel i Anna. El seu pare en son testament fa hereu al primogénit Joan, solament amb el cas de que la seva esposa morís sense donar l'herevatge al que ben vist li seria. Se donà el cas que els tres primers moriren abans del òbit de la seva mare. Per tant quedà l'Antoni per hereu. Aquest se casà amb Joana Castell. Tengueren un successor de nom Rafel, que va ésser amb el temps regidor de l'ajuntament de Santa Maria del Camí. El dit Rafel en fer la seva disposició testamentària anomenà per mermessors a la seva esposa Catalina Busquets Puigderós, a son oncle Bartomeu Cabot àlies Rei, al bal.le real d'aquell any Rafel Cabot i al doctor en Medicina Rafel Cabot Borràs. El testador Rafel Cabot

Castell casat ab Catalina Busquets Puigderós tengueren fills anomenats Rafel, Antoni i Catalina. El primer contragué nupcies amb Antònia Juan Barrera. Del segon no hem trobades notícies, però sí de na Catalina Busquets la qual se casà amb Bernat Canyelles, àlies Beia, el que construí la casa que dedicà a taverna, situada prop de la plaça, anomenada encara Can Beia. De tal matrimoni sortiren altres branques de famílies, successores de Can Rei i de Can Beia.

Al testament de Rafel Cabot Castell surt anomenat un metge, el doctor en Medicina Rafel Cabot Borràs. Aquest és el primer dels metges del llinatge Cabot, del nostre poble. La seva mare fou Cecília Rosa Borràs Far. El seu pare morí l'any 1723 i no tengué la sort de veure el fill amb la carrera de Medicina. La mare del jovenet Rafel Cabot Borràs va encaminar el fill als estudis i tengué la satisfacció de contar amb el primer metge del llinatge Cabot, del seu espòs. La Cecília Rosa acabà els seus dies als 7 de maig de 1759. El novell metge visqué a la casa pairal anomenada Can Rei, situada a fora vila, com altres dels seus successors. Se casà amb la dona Joana Mates, filla del doctor en Medicina Miquel Mates. De tal enlaç matrimonial tengueren un descendent: Rafel Cabot Mates també metge, el qual és important per haver tenguda avinentesa de saber que la seva cusina Catalina Mates Ripoll havia entrada por novícia al convent de Santa Clara, als deu anys d'edat, a on li donaren altre nom: el de Sor Maria Lluïssa Mates. Al arribar dita religiosa als setze anys li corresponia ésser admesa per monge de Cor, per lo que necessitava la quantitat de siscentes lliures, i no les tenia, ni la seva mare, que havia contretes nupcies amb altre persona, per ésser viuda. El seu cusí, el metge Rafel Cabot Mates anà al convent i s'ofertà donar-li tal quantitat si ella renunciava a sos bens, que consistien amb una gran casa a Santa Maria, a la plaça, i amb més de deu quarterades de terra. Hi vengué a bé Sor Maria Lluïssa, i amb altres condicions que imposà, se firmà el corresponent document notarial que redactà el notari Muntaner i Muntaner dia 10 de desembre de 1780. Per tant la casa pairal dels Mates passà als Cabot, que l'han conservada fins als nostres dies, per lo qual prengué el nom de Can Rei. Per tal motiu el doctor Rafel Cabot Mates, passà a residir a dita casa senyorial, i la cuidà amb tot interès. Morí als 19 d'agost de 1786. En son testament feu hereu a son fill Joan, que també estudià la carrera de Medicina i se casà amb Margarita Pascual. Dit nou metge en vida de son pare anà a viure al poble veïnat de Sencelles, perquè al nostre hi havia altres facultatius, i per tant el treball estava molt repartit i les ganàncies resultaven poques. Se va veure amb la necessitat d'haver de vendre algunes finques que havia heretades de son pare. Així dia 13 de juliol de 1797 vengué a Pere Antoni Pizà de Can Guinyol conductor de la possessió de Mai-Nou, set quarterades situades a Son Porro del nostre terme, dites Cal Vicari, i altres dues anomenades Son Cugulutxo. El mateix dia donà en venda a Miquel Morro, àlies Picarola, de Bunyola, tres quarterades plantades de vinya, que foren de son avi Joan Cabot. El metge Joan Cabot Pasqual retornà a Santa Maria al morir el seu pare. S'havia casat amb la senyora Joana Anna Coll, i foren pares d'altre doctor en Medicina: Don Antoni Cabot Coll, que tengué anomenada dins la nostre illa per la seva bona dedicació a la professió. El seu pare morí als 1826.

(Continuarà)

Andreu Bestard Mas.

TRIAL

RESUM DE LES ACTIVITATS DE L'EQUIP OBAC-TALLERS FICOM

Des de la formació de l'equip de trial Obac-Taller Ficom han passat uns quants mesos, durant els quals s'ha participat en diverses proves. La primera d'elles, en la qual l'equip es donà a conèixer, va ser l'Indoor-Trial de Santa Maria, prova en la que cal destacar la bona actuació de tot l'equip, però especialment la del més jove, Julià Panadès.

A més a més s'ha participat a diverses proves més (a Muro i Maria de la Salut) en les que els pilots de l'equip varen copar els primers llocs de les classificacions a la categoria Junior. Així a Muro, en l'esmentada categoria, l'equip santamarier va aconseguir els llocs primer, segon, quart i cinquè; ocupats respectivament per J. Panadès, T. Pizà, M. Gelabert i S. Crespí. A Maria de la Salut, també en categoria Juniors, els tres primers llocs varen esser per Obac-Ficom, ja que Panadès va tornar quedar primer, Crespí segon, i Pizà tercer. Pel que fa a la categoria Senior, s'ha de dir que B. Nadal va aconseguir el cinquè lloc a Muro i el sisè a Maria de la Salut.

Cal destacar la participació de J. Panadès en el Campionat d'Espanya per Comunitats Autònomes, en el que va tenir molt bona actuació. Va acabar en la posició que va fer tretze, mentre que l'equip de Balears va quedar tercer. Aquesta prova va tenir lloc a Madrid.

El passat diumenge dia 6 de març va començar el Campionat de Balears. La primera prova es va celebrar a Sant Joan, amb la participació de l'equip al complet.

La prova constava de vuit zones, tres voltes, amb un temps de tres hores. Els pilots de l'equip varen tenir sort diversa. En la categoria de Juniors hem de destacar la gran actuació de Sebastià Crespí (Ficomet) que es va classificar en segon lloc, amb una puntuació de 47, molt aprop dels 46 del primer classificat; el cinquè lloc fou per a T. Pizà, amb 70 punts, tot i que feia poc que havia sofert una greu lesió en un entrenament; Mateu Benegas es va classificar en setè lloc, amb 75 punts. En la categoria Senior, B. Nadal va quedar en cinquena posició, amb 48 punts; i en la categoria Juvenils, J. Panadès va tenir diversos problemes mecànics que el carregaren de punts (en va tenir 55), però així i tot va quedar en primer lloc.

ESCAPULONS

GUILLEM COLOMAR

CADA DIUMENGE A SA PLAÇA

VI TRIAL VILA DE SANTA MARIA DEL CAMI

Tindrà lloc el proper dia 17 d'abril al Camí de Son Pou.

Es tracta de la tercera prova puntuable per al Campionat de Balears.

Patrocinat per l'Ajuntament de Santa Maria del Camí, organitzat per l'Escuderia L'Ofre, amb la col·laboració de diverses cases comercials.

Hi participaran pilots de Mallorca, Eivissa i Formentera.

CONSPORT

AUXILIAR CONSTRUCCIÓ

PISCINES - TENNIS - XALETES - SAUNES - COMPLEMENTES

Mateu Juan Matas

DIRECTOR

Barceló i Combis, 10

PALMA DE MALLORCA

Telèfon 46 52 11

Fusteria

Martorell

Taller:
Bartomeu Pasqual

Tenda:
Carrer Llarg, 89

BÀSQUET

SENIOR FEMENÍ: MILLOR, CASI IMPOSSIBLE.

Si ens aturam a pensar la manera com va començar la lliga aquest equip, la classificació que va ocupar durant moltes jornades de la primera volta, el joc que practicava, etc. i miram ara mateix els resultats aconseguits, la classificació actual i la manera en que molts de partits han jugat, més d'un es pensaria que han canviat la plantilla. Evidentment això no és així. Les components de l'equip són les mateixes.

El canvi que ha fet l'equip és tal, que durant tota la segona volta sols ha perdut un partit fora casa i per pura mala sort. Tots els demés els ha guanyat i d'esser uns dels equips més vulgars de la categoria, ha passat a esser un dels gallets de la mateixa, ocupant actualment la quinta posició a un sol punt del tercer classificat.

Tal vegada, el secret de tota aquesta mena de circumstàncies, és que les jugadores i entrenador han seguit una línia regular durant tota la temporada, assistint la majoria de les components de l'equip a tots els entrenaments i no perdre la moral en cap moment, ja que eren conscients de que eren un dels millors equips del grup i que la mala classificació era qüestió de mala sort.

No es descarta la possibilitat de fer campions, si bé agafar al primer classificat, malgrat hagin de jugar amb ell, ja no depén de la seva actuació, sinó dels partits que pugui perdre el líder del grup, ja que la diferència és notable.

De no haver perdut el partit jugat a Felanitx, es podria parlar d'un record a la història del bàsquet Senior Femení al nostre poble, ja que fa molts de partits que van guanyant diumenge a diumenge als seus rivals.

Per això, es podria dir que aquest equip és pràcticament impossible que ho pugui fer millor. Esperam que la ratxa duri i que el primer classificat tenguí qualche ensopegada, ja que seria de gran mèrit quedar campió. De no haver tenguut un mal començament, molt probablement ja ho podríem celebrar.

SENIOR MASCULÍ: DOMÉS VAL GUANYAR

Formació de l'equip senior masculí

A darrers números anteriors ja vàrem comentar la delicada situació per la que passava aquest equip. La classificació era molt preocupant, i el joc que es realitzava tenia molt a desitjar, ademés de coses rares en què es veia implicat l'equip, tal com arbitratges molt rars i persecucions incomprensibles.

Ha acabat la segona part de la lliga, i el Santa Maria haurà de jugar una darrera promoció com últim recurs per no perdre la categoria.

Si no ho tenim mal entès, s'haurà de jugar amb el Molinar d'una manera definitiva per no tenir que promocionar amb els equips de l'altre categoria inferior. El que guanyi els dos partits es salva. El que no, haurà de jugar una darrera promoció amb el segon classificat del grup inferior.

Les possibilitats del Santa Maria, es podria dir que estan a un cinquanta per cent respecta al Molinar. Els components de l'equip no estan satisfets de cap manera i sembla esser que darrerament i degut a la mala marxa de l'equip, han sorgit alguns problemes dintre de l'equip, que fan que els jugadors estiguin dividits amb un parell de fronts. Pensam que això no és gens positiu per l'equip, ja que degut a la seva delicada situació i davant el perill de poder perdre una categoria que tant va aconseguir guanyar, el que tendria que haver dins la plantilla seria més unió que mai, per poder resoldre aquest ja de per si greu problema. Esperam que així sigui i que es pugui aconseguir el que tothom desitja.

Mantenir la categoria, que no sembla esser gens fàcil de fer-ho.

Instal·lacions - Pressuposts
Reparacions

Instal·lacions BOMBES
SUMERGIDES

Reis Catòlics, 59 4.ª - 1.^a
Telèfon 24 68 74
Palma de Mallorca

Carrer Casanovas, 21
Telèfon 62 06 02
Santa Maria del Camí

BAR SANTA MARIA

CARRER
LLARG

NOVA DIRECCIÓ

VARIATS
«PERROS»
HAMBURGUESES

FUTBOL

EQUIP AMATEUR: UN ANY PER OBLIDAR

En molts de números d'aquesta revista, ja hem comentat la mala campanya realitzada per aquest equip. La falta d'ambició de la majoria dels components de la plantilla, la falta de serietat i en poques paraules, les poques ganes de jugar a futbol que ha tengut aquest equip, ha fet que aquest any i a falta de dos partits per acabar la lliga, hagi estat un dels pitjors de la seva història, si no contem l'any en que es va perdre la categoria. La diferència que hi ha a la taula classificatòria, els resultats aconseguits durant tota la lliga és prou delatadora. De vint partits, que suposen quaranta punts, sols en té dotze. El curiós del cas, és que tothom n'està prou convençut que els components de la mateixa són jugadors que ho poden fer d'allò millor i que sense passar gens de pena es podria haver jugat ben bé la fase d'ascens a la segona regional. És evident que tots aquests comentaris confirmen el redactat al principi. No s'han posat ganes, il·lusió i entusiasme a més de fer la feina continuada. Molt haurà de canviar la directiva del Club

L'equip amateur

TORNEIG INTERNACIONAL A INCA

A finals del mes de Març es durà a terme el segon Torneig Internacional de Futbol aleví a Inca. L'equip d'aquesta categoria del nostre poble, ha estat convidat per assistir-hi per segona vegada. Recordam que l'any passat ja ho va fer i que més tard es va viatjar a Itàlia, lloc a on es va quedar campió.

Aquest any hi tornaran assistir equips procedents de l'estranger, dels quals encara no podem donar el seu nom per falta de confirmació. Esperam que els nostres petits facin un bon paper com ja va esser l'any passat i que a més d'un bon resultat esportiu també puguin obtenir una classificació ben alta amb el seu sebre anar tant dins els camps de joc com fora d'ells com així ho han demostrat sempre, fet que ha motivat que hagin estat convidats a tots els acontèiments esportius tant de l'illa com fora d'ella.

si vol dur a terme el seu principal objectiu que és el de pujar l'equip de categoria. Les coses d'aquesta manera no es poden fer, i no es pot abandonar una il·lusió plantejada a principi de temporada de cop i volta.

Esperam que el plantejament de l'any que vé de cara a la pròxima temporada, ademés d'esser serio, imposi una disciplina que pareix que aquest any ni tan sols ha estat mencionada, ja que del contrari no hauria passat tot el que ha passat. No es pot donar la copa de tot això a ningú, ja que és de tots. Tant directius, com jugadors, com entrenadors poren entonar el «Mea Culpa» de que l'equip hagi arribat a tal situació. Evidentment un quart lloc començant per la coa a Tercera Regional un poble com és Santa Maria, confirma que la temporada ha estat desastrosa. Comença a esser hora de cercar solucions en aquest problema tantes vegades comentat i que es repeteix un any darrere l'altre.

Sols amb paraules no es conseguirà res. S'ha de fer feina i de valent si volem tenir un equip digne i mantenir una categoria digne al nostre poble.

CAIXA DE PENSIONS

"la Caixa"

RENAULT

MARTI CANYELLES FERRANDO

SERVEI OFICIAL

C/. Bernat de Sta. Eugènia, 71
Tel. 62 06 74
SANTA MARIA DEL CAMI

ENTRE FOGONS

PASTIS DE COCO

«Na Maria per sa cuina» era una de ses opcions que teníem per titular a aquesta secció, i que millor hi hauria anat per aquesta ocasió ja que ha estat na Maria Fuster

Na Maria Fuster ens explica com fer un pastís de coco

que ens ha donat aquesta receta de pastis de coco, per fer més variades ses nostres postres i per enllepolir es nostres lectors.

INGREDIENTS:

PASTA: 250 gr. de farina
50 gr. de mantequilla
1 tasseta de llet i 1 d'oli.
FARCIT: 200 gr. de coco rallat
2 yogurts naturals o de coco
200 gr. de sucre
6 ous.

PREPARACIÓ: Per fer sa pasta es posa a dins un plat sa farina amb sa mantequilla feta bocins i es mescla bé. A n'aquesta hi afegim sa tasseta de llet i sa d'oli i ho pastam. S'unta es motlo (desmontable) de mantega i s'enferinola. Se forra es motlo amb sa pasta, per baix i per es costats, i es pica amb una forqueta.

Es cou a n'es forn uns vint minuts. Mentrestant farem es farcit. Mesclarem es vermells d'es ous amb es sucre, després hi afegirem es dos yogurts, es coco rallat i es blancs d'es ous pujats a punt de neu, quant això estigui ben mesclat es tira sa pasta ja cuita i es torna posar dins es forn devers tres quarts d'hora. Quant es cuit tot, s'adorna amb un poc de coco rallat.

L'AJUNTAMENT INFORMA

PROJECTE D'AIGÜES SUBTERRÀNIES

L'Ajuntament ha presentat al Servei Hidràulic de la Conselleria d'Obres Públiques i Ordenació del Territori un projecte d'aprofitament d'aigües subterrànies.

Aquest projecte sol·licita la concessió de l'aprofitament per a abastir d'aigua a la població des del Sondeig de Son Torrella, demanant un cabdal de 292.000 metres cúbics.

El Servei Hidràulic fa públic aquesta petició, per a que en el termini de 20 dies a partir de la data de publicació en el Butlletí Oficial de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, totes les Corporacions, Entitats i particulars que es considerin afectats per aquesta sol·licitud, podran passar a examinar-la a les oficines del Servei Hidràulic, ubicades al carrer Alfred Bonet, número 6-1er. pis de Palma de Mallorca. Es podran presentar per escrit dins un termini establert les al·legacions pertinents tant a les oficines del Servei Hidràulic o a les de l'Ajuntament de Santa Maria del Camí.

Ajuntament de Santa Maria del Camí